

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. با سلام خدمت استاد عزیز و بزرگوار: خداوند بر توفیقات شما و استفاده ما بیفزاید. جناب استاد مشکل مشرکین دقیقا چیست؟ آنها که به خالقیت خدا اعتراف داشتند و کسی که به قدرت خالق اعتراف دارد طبیعتا نمی تواند کسی را شریک او قرار دهد پس ریشه عبودیت غیر خدا در آنها کجاست؟ چرا آنها معتقدند خدا ربوبیت را به بتها تفویض کرده است و اساسا قایل شدن الوهیت برای کسی به چه معناست و اگر مشرکین برای بتها الوهیت قایل بودند یعنی چه؟ و اگر بگوییم آنها خدا را خیلی دور از دسترس می دانستند و برای همین بتها و اله ها را واسطه قرار دادند تفاوتش با آن چه ما معتقدیم که بخاطر بزرگی خدا باید وسایطی را قرار دهیم چیست؟ لطفا اگر ممکن است پاسخ را کمی مفصل بیان فرمایید با ادله عقلی و قرآنی چرا که این سوالی است که بسیاری می پرسند خصوصا با تبلیغات وسیع وهابیه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحمدالله در شرح سورهی انبیاء عرایضی داشته‌ام. بحث همیشه بر روی ربوبیت بوده و انبیاء آمدند تا به حکم ربوبیت الهی راه قرب به حق را در منظر انسان‌ها قرار دهند و لذا راه‌کارهای این قرب را از طریق پرستش خداوند و رعایت دستورات او برای بشر روشن کردند. مشکل مشرکین در همین دو مورد است که قبول ندارند اولاً: خداوند پیامبری بفرستد ثانیاً: دستوراتی به بشر داده باشد که قرآن در اثبات این دو مورد نکات فراوانی را مطرح می‌کند. قرآن در مورد واسطه‌قراردادن بت‌ها می‌فرماید: این کار من درآوردی است بدون هیچ پشتوانه‌ی عقلی و نقلی و در آیه‌ی ۴۰ سوره‌ی یوسف «علیه‌السلام» می‌فرماید: «ما تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ» این معبودهایی که غیر از خدا می‌پرستید، چیزی جز اسمهایی (بی‌مسما) که شما و پدران‌تان آنها را خدا نامیده‌اید، نیست؛ خداوند هیچ دلیلی بر آن نازل نکرده؛ حکم تنها از آن خداست؛ فرمان داده که غیر از او را نپرستید! این است آیین پابرجا؛ ولی بیشتر مردم نمی‌دانند! و قرآن بحث اسوه‌ی حسنه را در آیات ۲۱ سوره‌ی احزاب یا در آیه‌ی ۴ سوره‌ی ممتحنه برای پیامبران مطرح می‌کند. از طرفی آن‌ها برای بت‌ها نقش قائل‌اند در حالی‌که هیچ ظرفیتی برای چنین نقشی در آن‌ها نمی‌توان یافت ولی اولیاء الهی به جهت نفس ناطقه‌ی مجردشان و فنایی که در حضرت حق می‌توانند پیدا کنند، به اذن الهی مسیر الطاف الهی می‌شوند. موفق باشید